ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR. 132/2/2019

SENTINŢA CIVILĂ NR. 291
Şedinţa publică din data de 21.06.2019
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE –ANDREEA CECILIA MIHAI
GREFIER – LAZĂR BIANCA

Pe rol se află soluţionarea cererii de contencios administrativ şi fiscal formulată de **reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII**, în contradictoriu cu **pârâtul MAVRICHE ADRIAN**, având ca obiect **„constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008)".**

Dezbaterile au avut loc la data de 30.05.2019, fiind consemnate în încheierea de şedinţă de la data respectivă, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea a amânat pronunţarea la data de 10.06.2019, iar apoi la data de 21.06.2019.

CURTEA,

Prin **cererea de chemare în judecată** înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti Secţia a IX-a CAF sub numărul **132/2/2019**, reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, în contradictoriu cu pârâtul MAVRICHE ADRIAN, a solicitat să se constate că pârâtul a fost colaborator al Securităţii în sensul art. 2 alin. b din O.U.G. nr. 24/2008.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat următoarele:

„În fapt, domnul MAVRICHE Adrian ocupă funcţia de consilier local în cadrul Consiliului local Al. Vlahuţă, judeţul Vaslui. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din Ordonanţa de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea 293/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii verifică din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile ori în funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h)[1].

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/1416/22.10.2018, domnul MAVRICHE Adrian a fost recrutat pe linia problemei PFA (persoane fără antecedente, n.n.) în comuna Alex. Vlahuţă. A semnat un Angajament la data de 19.09.1987, atribuindu-i-se numele conspirativ „MORARU CONSTANTIN".

În concluzie, vă rugăm să apreciaţi asupra calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe domnul MAVRICHE Adrian, analizând relevanţa, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reţinute în Nota de Constatare nr. DI/I/1416/22.10.2018.

Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. Informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Reţinem, astfel, în probaţiunea prezentei cauze, Notele informative, olografe, semnate cu numele conspirativ „MORARU CONSTANTIN", identificate în dosarul persoanei pe lângă care a fost dirijat, în care se arată:

- *"Vă informez următoarele: în ziua de 23 aprilie în bufetul din loc. Ibăneşti, numitul V.V., profesor la şcoala din Ibăneşti, a început să facă, la un moment dat afirmaţii negative la adresa politicii interne a statului nostru, referitor la problema alimentaţiei, spunând că tot ce se câştigă se exportă. Nu am reuşit să mai aflu alte aspecte întrucât am fost nevoit să plec spre satul de domiciliu, având o ocazie în acest sens, de faţă era şi factorul poştal M. din Ibăneşti" (I 184017, f. 61);*
- *„Sursa vă informează că în ziua de 22 octombrie, discutând cu numitul W, profesor la şcoala din Ibăneşti, acesta a spus că toate ar fi bune dacă s-ar da de mâncare la oameni, că după cum se ştie el, e greu astăzi, întrucât a fost la Bârlad şi nu a reuşit să ia o pâine.", (I 184017, f. 64);*

Este evident că asemenea comentarii legate de lipsa alimentelor reprezintă atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. De altfel, este de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „sfârşitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialişti din domeniul sănătăţii /.../ şi din alte sectoare, conducerea PCR, şi în primul rând Nicolae Ceauşescu au luat decizii cu grave consecinţe în planul vieţii cotidiene a cetăţenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetăţenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals ştiinţifice a unor politici deliberate de înfometare a populaţiei. /.../Obsesia lui Nicolae Ceauşescu şi a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhică, de a achita, într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice şi a condiţiilor de viaţă. /.../ Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viaţa de zi cu zi a cetăţenilor români." (Raport final -Comisia Prezidenţială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 - Bucureşti, f. 424)

În legătură cu această primă condiţie, observăm că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit b, duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al Securităţii, persoanelor care, prin denunţurile lor, nu au menajat interesele celor denunţaţi, deşi puteau, şi, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice. Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunţurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunţat, şi, pe de altă parte, să excludă şi denunţurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică. În consecinţă, dacă denunţarea unei conduite era potenţial nocivă pentru cel denunţat şi, în plus, un astfel de denunţ nu şi-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în faţa denunţării unei conduite potrivnice regimului comunist. O interpretare contrară, restrictivă, care ar înţelege prin „atitudini potrivnice regimului" doar manifestarea explicită a dorinţei persoanei denunţate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunţat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale (acte normative prin care se reglementau dreptul la liberă circulaţie, condiţiile prin care contactele cu cetăţenii străini erau legale, acte normative prin care se interzicea avortul, etc). Indiferent că ne aflăm în faţa unei delaţiuni care se referea la criticile aduse regimului totalitar, ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise sau la opţiunile religioase, toate aceste conduite fac parte din sfera manifestărilor potrivnice regimului întrucât acestea erau neagreate de regim, îngrădite de acesta şi, în schimb, permise într-o ordine democratică.

Pentru argumentele expuse, prima condiţie impusă de legiuitor în constatarea calităţii de colaborator, este asigurată.

2. Informaţiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului. Şi această condiţie este asigurată deoarece, nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având

reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delațiunea sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de către domnul MAVRICHE Adrian au vizat îngrădirea dreptului la viață privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice și a dreptului la libertatea cuvântului prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 și de art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

În drept, ne întemeiem acțiunea pe conținutul articolelor: art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 al Codului de Procedură Civilă.

Pentru aceste motive, vă rugăm să apreciați asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul MAVRICHE Adrian."

Prin **întâmpinare** înaintată la dosar prin email, dar neînsușită prin semnătură, pârâtul MAVRICHE Adrian a arătat următoarele:

„*- Solicit respingerea acțiunii formulata de către subscrisa Consiliul National pentru Studierea Arhivelor Securității, nefiind indeplinite condițiile pentru a se constata calitatea mea de colaborator al Securității. Din actele depuse odată cu acțiunea rezulta următoarea situație de fapt: in anul 1986, cu ocazia unei note informative intocmite de .... mai exact la 15.03.1986, se arata ca as fi participat la anumite discuții legate de postul de radio Europa Libera si Vocea Americii impreuna cu .... si .... Ulterior, am fost supus supravegherii si cu aceasta ocazie s-a aflat ca .... Am fost chemat la postul de politie de către polițistul din comuna in septembrie 1987, ocazie cu care mi s-a spus ca au date si informații ca uneltesc împotriva orânduirii socialiste, dar si ca se va intocmi un dosar penal pentru soția mea. La un moment dat, mi s-a spus ca singura ieșire din situația mea o reprezenta o colaborare cu Organele de Miliție. Aceasta presupunea sa informez daca exista manifestări „dușmănoase" la adresa statului. Pentru ca am semnat acea intelegere, in mai multe rânduri mi s-au solicitat note informative.*

De fiecare data spuneam ca nu stiu nimic, ca nu am aflat nimic, iar in momentul in care am fost din nou amenințat cu inchisoarea, atat pentru mine, cat si pentru soția mea, am scris acele doua note informative, la dictarea polițistului. Informațiile pe care le-am dat erau deja cunoscute organelor de politie, asa cum rezulta si din nota informativa data in 15 martie 1986 de către .... Eram foarte tanar la acea data si foarte speriat de ceea ce mi se intampla. De observat si faptul ca asa-zisa informare din 12.09.1987 a fost data inainte de semnarea angajamentului din 19.09.1987. Tot in acea perioada, septembrie-octombrie 1987 este si cea de-a doua nota informativa in care am scris, tot la dictarea agentului de Miliție ca numitul .... ar fi făcut niște afirmații. Aceste doua note informative au condus la concluzia agentului de Securitate ca nu sunt o sursa demna de exploatat, pentru ca nu spuneam nimic din ceea ce ar fi putut sa puna in pericol pe .... mai mult decât cunoșteau Organele de Securitate. S-a constatat ca notele informative erau scrise la dictarea milițianului, in postul de miliție, dar chiar si asa ele nu ofereau informații, apte sa fie exploatate de către organele de Securitate. Șantajul exercitat asupra mea, presiunea la care eram supus rezulta din chiar rapoartele intocmite de lucratorii de Securitate, si totul a pornit de la nota de informare din 1986, in care se arata ca am participat la o anumita discuție. Din nota informativa semnata de .... la 16 iulie 1987 rezulta ca si cu privire la persoana mea aveau informații ca imi manifest nemulțumirea si s-a stabilit ca sarcina de serviciu, stabilirea in continuare a poziției mele si urmărirea comportamentului, natura discuțiilor pe care le port (a se vedea nota informativa din 25 august 1987, semnata

.......................................). Daca as fi făcut acte de natura sa se circumscrie prevederilor art. 2 din OUG nr. 24/ 2008 Ut. b), organele de Securitate ar fi exploatat in continuare acest act de colaborare. In cuprinsul niciunei note semnate de mine nu sunt cuprinse informaţii pe care organele de Securitate le aveau deja, chiar cu un an inainte, asa cum rezulta si din nota care ma priveşte si pe mine. Chiar analizând cuprinsul notelor, se poate constata ca m-am eschivat sa dau informaţii concrete, altele decât cele cunoscute, spunând ca am fost nevoit sa plec si nu am alte informaţii.

- Discuţiile din cuprinsul cererii de chemare in judecata referitoare la ordinea democratica si denunţarea unei conduite potenţial nocive sunt discuţii pur teoretice in afara cadrului concret in care se desfăşura recrutarea informatorilor. Existau informatori care din exces de zel sau unii din invidie chiar, colaborau cu organele de Securitate si alţii care erau şantajaţi asemenea mie. Chiar si in condiţiile şantajului s-a dovedit ca nu sunt o sursa demna de incredere sau de exploatat, tocmai de aceea nu mi-au mai fost cerute note informative, renuntandu-se la colaborarea cu mine. Instanţa de judecata trebuie sa aiba in vedere si presiunea la care eram supuşi noi, cei care eram şantajaţi cu arestarea. Nu toti aveam tăria de a refuza sa semnam vreun act si alegeam calea de mijloc, cea in care semnam acordul, dar nu dădeam informaţiile solicitate. In acest procedeu, organele de Securitate apreciau daca sursa este de incredere si daca mai poate fi exploatata. La numai 26 de ani ai mei, cu 2 copii minori, am scris la dictarea poliţistului numai acele informaţii despre care mi s-a spus ca ma incrimau inclusiv pe mine si despre care poliţistul avea deja cunoştinţa. In aceasta situaţie, nu se poate constata indeplinirea condiţiilor cerute de lege cu privire la calitatea de colaborator al Securităţii. Nici angajamentul semnat si nici cele 2 note informative nu sunt suficiente pentru a stabili aceasta calitate.

In susţinerea poziţiei exprimate de către mine solicit proba cu acte si proba cu martori."

Analizând actele şi lucrările dosarului, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii, motiv pentru care prezenta acţiune este întemeiată şi urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente:

Cu titlu preliminar, Curtea reţine că în preambulul O.U.G. nr. 24/2008 se arată că *„în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945-22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securităţii statului, parte a poliţiei politice, o permanentă teroare împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale".*

Din analiza preambulului şi a prevederilor OUG nr. 24/2008 rezultă că raţiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoaşterii de către membrii unei societăţi postcomuniste a fostului regim totalitar, depăşirii nivelului organizatoric, intelectual şi moral impus de un sistem caracterizat prin structuri şi moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, creării unei culturi politice autentice şi a unei societăţi civilizate, verificării a posteriori a comportamentului persoanelor care în prezent candidează pentru sau ocupă demnităţi ori funcţii publice (aflându-se în situaţia de a fi garanţii Constituţiei şi ai democraţiei) ori deţin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv şi neinstituind o responsabilitate penală a celor în privinţa cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securităţii.

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reţine că OUG nr. 24/2008 urmăreşte scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate sau care au efectuat activităţile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, şi punerea la dispoziţia mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnităţile sau funcţiile enumerate în art. 3, precum şi a celor care îşi manifestă intenţia de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnităţi sau funcţii publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecinţe de ordin moral în privinţa

celor care au încălcat drepturile şi libertăţile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanţei învestite cu soluţionarea unei acţiuni în constatarea calităţii de colaborator sau, după caz, de lucrător al Securităţii, nu este acela de a stabili vinovaţii, de a aplica pedepse şi de a le individualiza, nerealizând o justiţie retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. şi a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condiţiilor prevăzute de lege pentru existenţa calităţii în discuţie, raţiunea legii şi rolul instanţei fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudenţa C.E.D.O, ca expresie a celor mai înalte idei despre justiţie şi echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunţată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Aşadar, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliţie politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora şi fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informaţii, în condiţiile lipsei de vinovăţie şi a vreunei încălcări a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale în fiecare caz în parte (în acelaşi sens pronunţându-se şi Curtea Constituţională prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009).

În cauza de faţă, Curtea reţine că, în cursul anului 1987, pârâtul MAVRICHE ADRIAN, de profesie depanator radio/TV în com. Alexandru Vlahuţă, jud. Vaslui, a fost recrutat pe linia problemei PFA (persoane fără antecedente), în vederea supravegherii informative a acestor persoane. La data de 19.09.1987 pârâtul a semnat un Angajament olograf, iar din rapoartele şi notele informative depuse la dosarul cauzei rezultă că pârâtul a preluat numele conspirativ „ MORARU CONSTANTIN".

În acest context, Curtea observă susţinerea pârâtului, invocată prin întâmpinare, în sensul că a semnat anumite documente, din cauza unei temeri pe care o avea (atât pârâtul, cât şi soţia lui fiind ameninţaţi cu închisoarea, ca urmare a unei întreruperi de sarcină), apreciind că a fost constrâns la a da note informative.

Prin urmare, Curtea observă că pârâtul nu a contestat faptul că ar fi scris şi semnat notele informative depuse la dosar.

În drept, Curtea reţine că potrivit art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, *prin colaborator al Securităţii se înţelege persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. (...) Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor.*

Aşadar, prima condiţie ce trebuie îndeplinită pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securităţii este aceea ca această persoană să fi furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise. A doua condiţie vizează calitatea informaţiei furnizate, în sensul că prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist. A treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Din probele administrate în cauză de reclamant, reiese că cele trei condiţii impuse de dispoziţiile legale precitate sunt îndeplinite, pe parcursul colaborării cu organele de Securitate, pârâtul furnizând informaţii sub formă de note scrise despre numitul .... profesor la şcoala din loc. Ibăneşti, care făcuse comentarii legate de lipsa alimentelor.

În raport de conţinutul înscrisurilor depuse la dosarul cauzei, Curtea reţine că, prin informaţiile furnizate, pârâtul a denunţat atitudini considerate a fi potrivnice regimului totalitar. Aşa cum în mod corect a susţinut reclamantul, este de notorietate faptul că anii '80 au fost guvernaţi de o politică restrictivă în domeniul alimentar, de natură să conducă la înfometarea populaţiei. Aceste aspecte au fost reţinute şi în Raportul final al Comisiei Prezidenţiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România. Prin urmare, denunţurile făcute de pârât, cu privire la comentariile numitului .... aveau aptitudinea de a conduce la îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale persoanei denunţate (dreptul la libertate, la integritate fizică şi psihică, dreptul la liberă exprimare), persoana denunţată riscând să fie chemată de organele de securitate la interogatorii (fiind de notorietate practicile dure de interogare ale agenţilor de securitate, care includeau adesea violenţe fizice şi psihice asupra celor interogaţi), să fie ameninţată în diverse moduri astfel încât să nu îşi mai exprime public opiniile legate de regimul comunist sau chiar să sufere o condamnare la închisoare.

De asemenea, Curtea observă că interpretările gramaticală, logico - sistematică şi teleologică ale prevederilor legale anterior indicate, conduc la concluzia certă că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliţiei politice, ca activitatea acesteia să fie adus efectiv atingere drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi şi libertăţi şi să fi fost aptă să le aducă atingere.

Activitatea concretă a pârâtului, astfel cum rezultă din materialul probator, a determinat o supraveghere îndeaproape a persoanei despre care dăduse informaţii.

Nu în ultimul rând, instanţa observă că în cauză nu sunt incidente dispoziţiile art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008, care reglementează o situaţie de excepţie în care persoana care a furnizat informaţii Securităţii nu este considerată colaborator.

În acest sens, Curtea reţine că, fiind o normă de excepţie, prevederile art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008 sunt de strictă interpretare şi aplicare, neputând fi extinse şi la alte situaţii de fapt ce nu se circumscriu direct normei legale. De asemenea, Curtea reţine că, pentru a fi incidente aceste prevederi, este necesar ca informaţiile să fi fost cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată. Or, în cauza de faţă, pârâtul nu a fost judecat şi condamnat pentru motive politice, nefiind îndeplinită situaţia premisă prevăzută de textul legal anterior citat.

Mai mult, Curtea constată că, deşi art. 10 alin. 1 Cod proc. Civ. impune obligaţia părţilor de a-şi proba apărările, pârâtul nu a administrat nici o probă care să confirme susţinerile sale expuse în întâmpinare.

În aceste împrejurări, Curtea, în urma analizei cererii în raport de ansamblul probator administrat în cauză, apreciază că CNSAS, în calitate de reclamant, a făcut dovada susţinerilor sale, astfel încât urmează să constate calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

Aşadar, fiind îndeplinite în cauză toate condiţiile legale evocate anterior, Curtea apreciază că prezenta acţiune este întemeiată, urmând a o admite, în temeiul art.11 raportat la art.2 lit.b din OUG 24/2008, şi a constata calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii în sensul legii.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂŞTE:

Admite cererea formulată de către reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII cu sediul în sector 3, Bucureşti, Str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul MAVRICHE ADRIAN cu domiciliul în loc. .... Judeţ VASLUI.

Constată că pârâtul a fost colaborator al Securităţii în sensul art. 2 alin. b din O.U.G. nr. 24/2008.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, recursul urmând a fi depus la sediul Curţii de Apel Bucureşti - Secţia a IX-a Contencios administrativ şi fiscal.

Pronunţată public, prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei, azi, 21.06.2019.

PREŞEDINTE,
Andreea Cecilia Mihai

GREFIER,
Bianca Lazăr



Red.jud.A.C.M./24.07.2019

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont. adm. fiscal
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanţe Nr. 1321/2/2015
se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF,